

עת"א 69886/07/18 - סלימאן עוידה, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 69886-07-18 עוידה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
עת"א 2536-08-18 עוידה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כבוד הנשיא רון שפירא
העותר
סלימאן עוידה, (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד סאוסן סבג

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר.
2. מדינת ישראל.

פסק דין

הרקע לעתירות וטענות הצדדים:

לפני שתי עתירות אסיר. עתירה אחת (עת"א 69886-07-18) הוגשה כנגד אי קבלת טיפול פרטני בבעיותיו של העותר. העתירה השנייה (עת"א 2536-08-18) הוגשה נגד הגדרתו של העותר כטעון הגנה וכנגד סכסוכים שנקשרו בנוגע אליו.

העותר נשפט למאסר של 9 שנים ו-6 חודשים החל מיום 10.03.14 בגין הרשעתו בביצוע עבירות של תגרה במקום ציבורי, החזקת נשק שלא כדין, נשיאת נשק שלא כדין, איומים, ידיעות כוזבות, טיפול בלתי זהיר בחומר נפץ, גניבה, קבלת נכסים שהושגו בפשע, קשר לפשע, יצור, יבוא ויצוא נשק בלי רשות. העותר מסווג לקטגוריה ב1 ומוגדר טעון הגנה רמה ב'.

בעתירה הראשונה טוען העותר כי הוא אינו מקבל את הטיפול הפרטני המתאים לבעיותיו והטיפול שלו נעצר באמצע ללא סיבה המצדיקה זאת. בעתירה השנייה טוען העותר כי המידע המצוי לגבי סכסוכים שנקשרו בנוגע אליו אינו נכון וכי הוא מסווג לקטגוריה ב1 ומוגדר טעון הגנה רמה ב' מכיוון שהיה שוטר בעברו, למרות שאין צורך בהגנה והסכסוכים שנקשרו הינם פיקטיביים. נטען כי לא בכל מקרה שאסיר היה שוטר לשעבר זה אוטומטית מגדיר אותו כטעון הגנה והעותר היה שוטר מג"ב ולכן אין צורך בסיווגו כטעון הגנה. נטען כי מיוחס לעותר סכסוך עם משפחת פשע כאשר העותר טוען שאין ביניהם שום סכסוך והמשטרה לא פנתה למשפחה לבדוק. נטען כי קצין מודיעין היחידה בכלא דמון המליץ על הסרת הגדרת העותר כטעון הגנה אך ההמלצה לא אושרה. נטען כי שהייתו של העותר באגף טעוני הגנה פוגעת בסיכויי שיקומו ולא ניתן לו הטיפול המתאים.

באשר לסיווג העותר המשיבה טוענת כי פעלה בהתאם לסעיף ד' לפקודת נציבות שירות בתי הסוהר 04.04.00 "אסירים

טעוני הגנה" (להלן: "פקודת הנציבות"), המונה את העילות להגדרת אסיר כטעון הגנה. נטען כי העותר שירת עד ליום מעצרו כשוטר פעיל בשירות קבע במשטרת ישראל (מג"ב). מלבד היותו שוטר לשעבר נטען כי בעניינו של העותר קיים חמ"ן רב ומהימן המבסס חשש ממשי לשלומם של העותר במידה ויוסר סיווגו כ"טעון הגנה". נטען כי כשמתווסף לכך עברו המשמעת במהלך מאסרו, הכולל מעורבות בקטטות ואירועים אלימים, נראה כי יש ממש בחשש לביטחונו והגדרתו כאסיר "טעון הגנה". נטען כי יש להעדיף את שיקולי הביטחון והשמירה על חיי האסיר שקיים סיכון ממשי לשלומם ולכן מדובר בהחלטה סבירה שלא נפל בה פגם המצדיק התערבות. לביהמ"ש נמסרו חו"ד גורמי המודיעין ומשטרת ישראל וכן מידע מודיעיני. כן ציינה המשיבה כי קמ"ן היחידה לא המליץ להסיר הגדרתו של העותר כטעון הגנה, אלא המליץ לבחון אם ניתן להזים את הסכסוך בכפוף לבדיקות המשטרה והובהר שלא ניתן בשלב זה להזים את הסכסוכים.

בכל הנוגע לעתירה בעניין אי קבלת טיפול פרטני טוענת המשיבה כי במהלך הטיפול הפרטני שניתן לעותר הוא הוגדר כאסיר בהשגחה על רקע פגיעות עצמיות שביצע ואיומי אובדנות ונראה כי לא הפיק תועלת מתהליך טיפול פרטני. כיום הוא נמצא בקשר מעקבי עם עו"ס והחל להשתתף בקבוצה טיפולית ראשונית שתואמת את צרכיו ויכולותיו בהווה. כן נטען כי נבחנת העברתו לכלא אחר עם יותר תכניות טיפוליות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר שהוצג לעיוני, הגעתי למסקנה שלא נפל בהחלטות המשיבה פגם המצדיק התערבות של בית משפט.

באשר לטענות העותר כנגד סיווגו כאסיר טעון הגנה, כפי שטענה המשיבה וכפי שצוין ברע"ב 5620/13 מן **מקסיים נ' שירות בתי הסוהר** (02.01.2014), פקודת הנציבות מגדירה בפרק 04, סעיף ג', כי אסיר טעון הגנה רמה ב' הינו אסיר שעל פי המידע הקיים נשקפת סכנה לחייו מפני אסירים אחרים ועל כן יש להחזיקו באגפים שהוקצו להחזקת אסירים טעוני הגנה. כמו כן, סעיף ד' לפקודת הנציבות, המונה את העילות להגדרת אסיר כטעון הגנה, מונה גם עילות כגון סכסוכים בין קבוצות עבריינים לפני כניסתם למאסר ובמהלך המאסר, בתנאי שלא נמצא פתרון אחר להפרדה בין הקבוצות, וכן עובדי רשויות החוק לשעבר ובעיקר שוטרים וסוהרים. במקרה של העותר הוגש חומר מודיעיני לפיו לעותר סכסוכים עם ארגון פשיעה שלא הוזמו וכן קיים מידע לפיו קיים חשש לסכנה לחייו של העותר מצד אסירים אחרים. מדובר במידע רלוונטי מהעת האחרונה, המצביע על כך שלא נפל פגם בהחלטת המשיבה שלא לשנות את סיווגו של העותר. כשמתווסף לכך עברו המשמעת של העותר במהלך מאסרו, הכולל מעורבות באירועים אלימים, נראה כי יש ממש בחשש לביטחונו. על כן, אינני סבור כי נפל בהחלטה פגם המצדיק התערבות.

גם בכל הנוגע לטענות העותר בדבר אי קבלת טיפול מתאים לא מצאתי מקום להתערב, שכן מתגובת המשיבה עולה כי העותר קיבל בעבר טיפול פרטני, במהלכו הוגדר כאסיר בהשגחה עקב פגיעות עצמיות שביצע ואיומי אובדנות. גם כיום מקבל האסיר טיפול בקבוצה בהתאם לשיקול דעת הגורמים המקצועיים בשב"ס. לא הונחה בפני כל תשתית ראייתית כי הטיפול, כפי שניתן, אינו הטיפול המתאים. נזכיר כי בית המשפט אינו גורם טיפולי מקצועי הבא בנעלי הגורם המקצועי מטעם שב"ס. בהתאם גם לא מצאתי מקום להתערב, לעת הזאת, בהחלטות כפי שהתקבלו.

אוסף כי מדברי ב"כ שב"ס עולה כי כעת נשקלת אפשרות העברתו של העותר לכלא אחר גדול יותר עם אפשרויות לביצוע תכניות טיפול נוספות. בשים לב למשך מאסרו הארוך יחסית של העותר, ובמיוחד בשים לב להיותו טעון הגנה זמן רב, ראוי כי אפשרות זו תיבחן לעומקה ובהקדם, ככל שהניתן.

בכפוף לביצוע הבדיקה כאמור, ולאור כל המפורט לעיל, לא מצאתי כי נפל בהחלטות המשיבה או בהתנהלותה פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט בהחלטות, כפי שהתקבלו עד היום בעניינו של האסיר. אשר על כן - העתירות נדחות.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ט, 08 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא